

ТЭКСТ ДЛЯ ВОДГУКУ

* * *

Аляксею Пысіну

Усім сказаць: была, была бамбёжка.
Цяпер забылі – лепшая пара.
Не вінавачу, калі хлеба крошка
Не вартая ні здрады, ні дабра.

Тым не забыць, хто ў сорак першым горкім
Пад плач дзяцей, пад стогны і праклён,
Пад невыносны гук чужой гаворкі
Страляў і падаў – і зазнаў палон.

Тым спачываць, хто паў на чэрствым полі
Нат не паклаў на шапку галавы.
Таго душа крычыць яшчэ ад болю,
Хто помніць іх, маркотны і жывы.

Міхась Стральцоў